

vyžaduje celoživotní sebevzdělávání a že neúspěšnější učitelé pokračují v získávání nových znalostí v průběhu celé své kariéry.

Obtížný může být přechod z univerzity, kde budoucí učitel studuje, do školy, ve které začíná učit. V mnoha zúčastněných zemích v důsledku toho odchází během prvních let své pedagogické praxe velké procento učitelů pracovat do jiného oboru (Tillmann, 2005; Moskowitz & Stephens, 1997). Pro udržení stabilní základny učitelů je důležité, jak aktivně školy pomáhají mladým učitelům a jak se noví učitelé přizpůsobí a sžijí se školou. Pro začínající učitele jsou důležité tréninkové kurzy, vzory v podobě kvalitní učitelé praxe kolegů a programy pro nové učitele vytvořené zkušenými učiteli v rámci školy.

Vlastnosti učitele

V některé literatuře se objevuje zkoumání vlivu pohlaví, věku a zkušeností učitele na výsledky žáků. Výzkumy ukazují, že se žáci naučí více od zkušených učitelů než od učitelů, kteří mají za sebou jen několik roků praxe. Nicméně vztah mezi zkušeností učitele a výsledky žáků může být ovlivněn řadou faktorů. Například rozdělování žáků do tříd podle schopností může vést k tomu, že zkušenější učitelé učí specializované předměty nebo že starší učitelé učí vyšší ročníky. Úspěšnost a efektivitu učitelů s delší praxí ovlivňuje i jejich potřeba dalšího profesionálního rozvoje a úsilí, které mu věnují. Odhlédneme-li od dalších faktorů, délka praxe učitele ovlivňuje výsledky jeho žáků především na začátku jeho kariéry (Clotfelter, Ladd, & Vigdor, 2006; Hanushek, Kain, O'Brien, & Rivkin, 2005). Závěry o různém působení mužů a žen jsou také ovlivněny řadou faktorů, jako je pohlaví žáků, jejich etnický původ nebo socioekonomický status (Dee, 2006; UNESCO, 2006).

Vnímání efektivity vlastní práce nebo motivace učitelů k práci je ovlivněna jejich zkušenostmi s výukou a studijními výsledky jejich žáků. Učitelé, kteří jsou spokojeni se svou profesí a s pracovními podmínkami na škole, jsou více motivováni učit a připravovat se na výuku. K nespokojenosti učitelů mohou vést okolnosti, jako jsou nízké platy, příliš mnoho vyučovacích hodin, nedostatek vybavení a vhodného pracovního zázemí, nedostatečná komunikace a spolupráce v učitelémském sboru. Pro vytvoření a udržení atmosféry profesionálního výukového prostředí na škole, kde se sdílejí nápady a zkušenosti z výuky, je nezbytná spolupráce učitelů. Výzkumy ukazují, že pokud učitelé usilují o dosažení společného cíle a rozvíjejí vzájemnou spolupráci, narůstají i znalosti jejich žáků (Wheelan & Kesselring, 2005). Učitelé, kteří diskutují o své práci se svými kolegy a kteří spolupracují při plánování a realizaci vyučovacích hodin, se většinou cítí méně izolovaní a je méně pravděpodobné, že ze školství odejdou (Johnson, Berg, & Donaldson, 2005).

Schopnost učitele organizovat a realizovat výuku souvisí s vnímáním efektivity vlastní práce. Učitelé, kteří mají důvěru ve své schopnosti, jsou otevřenější novým myšlenkám a nápadům a jsou méně náchylní k profesnímu vyhoření. Výzkumy ukazují, že důvěra učitelů v jejich učiteléské schopnosti není spojená jen s jejich profesionálním vystupováním, ale i s výsledky a motivací jejich žáků (Bandura, 1997; Henson, 2002).

Vlastnosti třídy

Výuka na školách se většinou odehrává ve třídách, a proto má jejich klima nepochybně vliv na její průběh. Mezi základní charakteristiky třídy patří počet žáků, čas určený pro výuku a složení třídního kolektivu.

Některé výzkumy ukazují, že menší třídní kolektivy v prvních letech školní docházky jsou pro studijní rozvoj žáků přínosem. Nižší počty žáků ve třídách mohou být způsobeny různými